

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΕΣ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΕΣ

ΠΟΙΗΣΗ ΚΙ' ΑΓΡΟΤΙΚΗ ΖΩΗ

Τοῦ κ. ΚΩΣΤΗ ΛΑΜΠΡΟΥ

Ἐνας Ἀγγλος Ποιητὴς περιγράφοντας τὴν Ἀγροτικὴν ζωὴ λέγει, ὅτι «αὐτὴ εἶναι γλυκεῖα καὶ γοητευτικὴ. Μὲ μέτριο κρῦο καὶ ξέστη στὸν καθαρὸ ἀέρα, στὰ χωράφια, ὅπου τὰ ὠραιότατα τῶν λουλουδιῶν στολίζουν τίς πλαγιὰς καὶ τὰ ἄκρα τῶν λειβαδιῶν ἔτσι πού ἡ γκριζὰ φορεσιὰ, πού ὁ ἀγρότης φορεῖ ἀπ' τὸ πρωῒ μὲ τὸ ἀλάμημα τοῦ κορυδαλοῦ, ὡς τὸ σούρουπο κοντὰ στὸ χρῆσιμο ἀλέτρι, ἀνοίγοντας τὰ σπλάχνα τῆς γῆς, πού θὰ βλαστήσουν αὔριο οἱ πλούσιοι καρποὶ τῆς, δὲν μπορεῖ νὰ συγκριθεῖ μὲ κανὲν αὐλικὸν τὸ κοστοῦμι.

Καὶ δὲν ἔχει ἀδικο ὁ καλὸς αὐτὸς ποιητῆς, πού χωρὶς νὰ ἔχει τὴ Μεσογειακὴ νοοτροπία καὶ νὰ ζεῖ τὸν πλοῦτο τῶν ἐναλλαγῶν καὶ χρωμάτων τῆς φυσικῆς ζωῆς τοῦ χώρου αὐτοῦ, στὸν ὅποιον ἡ χώρα μας κατέχει ἐπὶ ζῆλον θέση, βρίσκει τὰ καταλληλότερα καὶ ζωντανώτερα λόγια νὰ ἐξυμνήσῃ τὸ ὁμορφο καὶ ὠφέλιμο ἔργο τοῦ ἀγρότη.

Ἀλλὰ τὸ ἔργο τοῦ ποιητῆ, ἓνα ἔργο λεπτό, ἰδεαλιστικὸ πού πολλὰς φορὲς μόνο ἡ ἱμπρεσιονιστικὴ πλευρὰ τὸ συγκινεῖ καὶ τὸ ἐμπνέει, ὅσο καὶ ἂν ἀποδίδει, δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ζωγραφίσει ἀπ' τὴ ρεαλιστικὴ του πλευρὰ μίαν ζωὴν, μίαν ἐπαγγελμιακὴν ἐνασχόλησην πού τὴ ζοῦν οἱ πλατύτερες ἀνθρώπινες μάζες καὶ ἰδιαιτέρως νὰ καταπιαστέῃ μὲ τὴν ἀξιοποίηση τοῦ μόχθου αὐτῶν πού ἐπιτυχημένα φυσικὰ φοροῦν τὸ πῦρ ἀπλό, ἀλλὰ πολὺτιμο κοστοῦμι καὶ μοχθοῦν διὰ τὴν καλοπέραση τῆς ἀνθρωπότητος.

Ἡ ἀγροτικὴ ζωὴ μὲ τὸ εἰδυλλιακὸν τῆς μοτίβου, ἡ ζωὴ αὐτὴ πού σὲ κάθε χώρα ἀνάλογα μὲ τὴν κοινωνικὴν — πολιτικὴν καὶ οικονομικὴν τῆς πρόοδο παρυσιαίζει καὶ μίαν ἰδιόμορφην εἰκόνα, εἶναι ἡ ζωὴ ἐνὸς συνόλου ἀνθρώπων, πού παλεῦσιν πάντοτε γιὰ τὴν κατανίκησιν τῶν φυσικῶν στοιχείων καὶ ἀξιοποιοῦν ἀνάλογα μὲ τίς ἀνωτέρας ἀναφερόμενες προόδους τοὺς πολισιχιδεῖς κόπους πού καταβάλλουν.

Κάθε ἐποχὴ τοῦ χρόνου γιὰ τὴν ἀγροτι-

κὴ ζωὴ εἶναι καὶ μίαν ξεχωριστὴν εἰδυλλιακὴν εἰκόνα, γιὰτὶ σὲ κάθε ἐποχὴ ἐπιτελεῖται καὶ μίαν καινούργιαν ἐργασία ἀπ' τὸ συνολικὸ ἀγροτικὸν ἔργο, πού εἶναι μίαν συνεχόμεν- νη ἀλυσίδα.

Ἀπ' τὴν ἐποχὴ πού τὰ σπλάχνα τῆς γῆς δέχονται τὸ σπόρον ὡς τὴν ἐποχὴ τῆς βλάστησης, πού εἶναι ἀρχὴ τῆς χαρᾶς γιὰ τὸν ἀκούραστο ἀγρότη, τὸ παρακολούθημα τῆς ἀνάπτυξης πού εἶναι ἄλλη τρανὴ ἀπόλαυση γιὰ κείνον πού ἔχει κρεμάσει τὴν εὐτυχίαν του ἀπ' τὴν προκοπὴ τῆς φυτείας ὡς τὴν ἐποχὴ τῆς καρποφορίας, τῆς ὠρίμανσης καὶ τῆς συγκομιδῆς, τὰ διάφορα αὐτὰ στάδια τῆς βιολογικῆς ἐξέλιξης τῶν φυτειῶν εἶναι γιὰ τὸν ἀγρότη οἱ μεγαλύτερες καὶ συγκινητικότερες ἀπολαύσεις του.

Ὅσοι εἶχιν τὴν εὐτυχίαν νὰ ζήσουν ἀπὸ κοντὰ τὴν αἰχμηρὴν ζωὴ τοῦ ἀγρότη κείνοι θὰ μπορούσαν νὰ ἔχουν μίαν ἔντονην εἰκόνα τῶν διαδοχικῶν ἐναλλαγῶν σὲ χρώματα καὶ ἐντυπώσεις πού παρουσιάζει ἡ ἀγροτικὴ ζωὴ. Ὅσο καὶ ἂν ἡ φύση κάνει τὴν ἀγροτικὴν ζωὴ ἀπλὴν καὶ ἀπέριττη, οἱ οικονομικὲς ἀντιξοότητες τίς ὁποῖες ἀντιμετωπίζει τὸν περισσότερο καιρὸ ὁ ἀγρότης τὸν κουράζουν. Πολλὰς φορὲς παλεύει μὲ τὴν ἰδίαν τὴν φύσιν τὴν ὁποία μὲ τὰ ἀτελέστατα μέσα προσπαθεῖ νὰ κατανικήσῃ καὶ ὅταν αὐτὸ τὸ κατορθώσῃ τότε τὸν περιμένει ἡ ἀπαγορευτικὴ τὴν ὁποία μπορεῖ νὰ δοκιμάσῃ ὅχι πᾶς ἀπ' τοὺς φυσικοὺς ἀλλὰ ἀπ' τοὺς πολιτειακοὺς καὶ κοινωνικοὺς νόμους — Πολλοὶ προσδοκοῦν ἀπ' τὸν ἀγρότη ἀλλὰ λίγοι εἶναι ἐκεῖνοι πού τὸν προσέχουν καὶ ἐνδιαφέρονται.

Στὴ χώρα μας, μὴ χώρα πού ὅλες οἱ προϋποθέσεις εὐνοοῦν τὸν χαρακτῆρα τῆς καὶ σὰν γεωργικῆς χώρας, ἡ ἀγροτικὴ ζωὴ ὅσον καὶ ἂν θελήσῃ ὁ ποιητῆς νὰ καταπιαστέῃ μ' αὐτὴν καὶ νὰ τὴν ὑμνήσῃ μόνον σὰν πῖνακα ἐναλλαγῶν καὶ χρωμάτων, ὁ τεχνικός ἢ ὁ οικονομολόγος θὰ τοῦ φράξουν τὸν δρόμον τῆς ἀχαλίνωτης φαντασίας του, γιὰ